STATYSTYKA MARCA

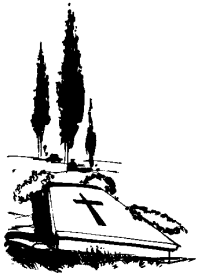

Odeszli do wieczności:

Bronisław Bronowski, l. 82
Ewa Horzela, l. 62
Genowefa Warmijak, l. 49
Stanisława Kozikowska, l. 93
Wanda Sieniewicz, l. 87
Jan Lesik, l. 72

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

Nowe krzyże zmarłych, zamówione do kaplicy św. Barbary, zostaną uroczyście poświęcone w Wielki Piątek, po nabożeństwie Drogi Krzyżowej o godz. 9.00

Sakrament chrztu przyjęli:

Alan Augustynowicz
Julia Tomaszko
Zuzanna Graj
Antoni Kusiak

Sakrament chrztu i błogosławieństwo rocznych dzieci:
I-sza niedziela miesiąca na Mszy św. o godz. 16.00 (nauka przedchrzcielna dla rodziców i chrzestnych: w sobotę poprzedzającą o godz. 19.00 w salce).
Katolicka Poradnia Rodzinna: I i III wtorek miesiąca od 18.30 do 19.00
- 3 spotkania dla narzeczonych (po uzgodnieniu można ustalić inny termin: tel. 605 085 822)

SPOWIEDŹ WIELKANOCNA

sobota, 19.03 - od 17.00
niedziela, 20.03 - podczas każdej Mszy św.
poniedziałek, 21.03 - od 6.45 do 7.30 oraz od 17.00 do 18.30
wtorek, 22.03 - od 6.45 do 7.30 oraz od 17.00 do 18.30
środa, 23.03 - od 6.45 do 7.30 oraz od 17.00 do 18.30

Prosimy skorzystać ze spowiedzi w powyższym czasie tak, aby od Wielkiego Czwartku móc w pełni uczestniczyć w Triduum Paschalnym. W następnych dniach pełnimy dyżur w konfesjonale tylko dla tych, którzy z różnych przyczyn nie mogli wyspowiadać się wcześniej!

Wielki Czwartek, 24.03 - rano nie ma spowiedzi (księża uczestniczą we Mszy św. z ks. biskupem w katedrze); po południu od 16.30 do 17.45
Wielki Piątek, 25.03 - od 7.00 do 9.00; od 17.00 do 17.45 oraz od **20.30 do 22.00**
Wielka Sobota, 26.03 - od 8.30 do 10.00

POSŁANIEC ŚW. ANNY

MIESIĘCZNIK PARAFII ŚW. ANNY W BYTOMIU

KWIECIEŃ 2016 (4/301)

ZMARTWYCHWSTANIE ZMIENIA WSZYSTKO

Kto uwierzy, że Jezus powstał z martwych, ten nie może dalej żyć tak samo. Śmierć próbuje go jeszcze straszyć, ale nie ma już nad nim władzy.

Nikt nie widział zmartwychwstania Jezusa. Wielka Noc okrywa tajemnicą moment Jego przejścia ze śmierci do życia. Nie da się opisać, udowodnić, pojąć ani w żaden sposób intelektualnie opanować Zmartwychwstania. Ewangelie nie zawierają opisu triumfu Jezusa, który pokonuje swoich wrogów i z dumą ogłasza swoje zwycięstwo. Nic z tych rzeczy. Ewangeliści piszą tylko tyle, że grób był pusty, a Zmartwychwstały kilka razy „ukazuje się", czyli daje się poznać wybranym uczniom, którzy nie bez trudności rozpoznają w Nim Tego, którego dopiero co ukrzyżowano. Wystraszone niewiasty, Magdalena tracąca głowę, uczniowie pełni obaw, z sercami „nieskorymi do wierzenia" (Łk 24,25)… Jakie kruche to wszystko, nieśmiałe, nienarzucające się… A przecież w tych opisach spotkań Zmartwychwstałego z uczniami czuje się promieniowanie czegoś wyjątkowego, czego nie da się tak po prostu zrelacjonować. Nadzieja miesza się z niedowierzaniem, zdumienie z radością. Prawda o Zmartwychwstaniu dociera do człowieka powoli, o wiele trudniej niż prawda o ukrzyżowaniu. Ile czasu zajęło uczniom idącym do Emaus rozpoznanie w nieznanym wędrowcu Jezusa? Wiara nigdy nie stanie się oczywistością. Wiara jest zawsze aktem pokory i zaufania, jest skokiem w tajemnicę.

Wieść wypisana na twarzach

Wiara w zmartwychwstanie Chrystusa jest czymś najbardziej podstawowym dla chrześcijaństwa. To jest fundament, na którym zbudowane jest wszystko inne. Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, „próżna" jest nasza wiara, napisze św. Paweł, który lubił stawiać sprawy na ostrzu noża. A św. Augustyn powie wprost: „ wiara chrześcijan to zmartwychwstanie Chrystusa". Wszyscy, także poganie, wierzą, że Chrystus umarł, ale tylko chrześcijanie wierzą, że zmartwychwstał. Kto w to nie wierzy, nie jest chrześcijaninem. Sam Augustyn długo dochodził do wiary. Ale kiedy przekroczył już próg osobistego nawrócenia, w jego życiu wszystko stało się nowe. Po latach jako biskup Hippony pisał o niespokojnym śnie pogan w noc poprzedzającą Paschę. Następnego ranka mogli bowiem spotkać ludzi, którzy podczas Wigilii Paschalnej przyjęli chrzest i chodzili z jasnym obliczem. Wieść o Zmartwychwstaniu mieli wypisaną na twarzach. Dla niewierzących był to niepokojący widok. A może to jednak prawda?

Jak obchodzimy Wielkanoc? Czy nasze twarze zostają rozjaśnione światłem Zmartwychwstania? Ponoć kiedy w Hiszpanii korrida jest nieciekawa, dziennikarze komentują to złośliwie: „ludzie zachowywali się jak w kościele", czyli ziewali i byli znudzeni. Jeden z proboszczów zachęcał wiernych do przyjścia na Mszę św. takimi słowami: „no przyjdźcie, kochani, przecież ta godzina nikogo nie zbawi". Aleksandro Pronzato pisze: „Niektórzy ludzie »obchodzą Wielkanoc« czy też chodzą na co dzień do kościoła tak, jak się idzie na pogrzeb. Skupieni, nieco zmartwieni, starając zachować się z godnością, wyglądać tak jak trzeba, zachować się uprzejmie, grzecznie. Nic się nie dzieje. Wszystko jest w porządku, wszystko jest zaplanowane, uregulowane. Nic nie może zaskoczyć". A przecież Zmartwychwstanie zmienia wszystko! Już teraz. Św. Paweł pisze: „Wyrzućcie więc stary kwas, abyście się stali nowym ciastem, jako że przaśni jesteście. Chrystus bowiem został złożony jako nasza Pascha" (1 Kor 5,7). Wielkanoc to wielkie wiosenne porządki serca. To wyrzucanie kwasu, czyli wszystkiego, co nam zatruwa życie – grzechu, złych nawyków, urazów, goryczy. Wiara w Zmartwychwstanie oznacza zgodę, aby wszystko się zmieniło w moim życiu: uśmiercenie smutków, egoizmu, przemocy i przyjęcie nowego życia, które daje Chrystus.

Musimy wskrzesić Jezusa

Proszę wybaczyć, że zacytuję dłuższy tekst. Ale to jedno z najpiękniejszych wielkanocnych orędzi, jakie ostatnio czytałem. Aleksandro Pronzato nawołuje: „My również powinniśmy wskrzeszać Jezusa. Pozwólmy Mu wyjść z grobu, w którym Go zamknęliśmy. Uwolnijmy Go z więzów naszych uprzedzeń, urazów, rozczarowań, naszych frustracji. Oczyśćmy Jego twarz z karykaturalnych wyobrażeń, którymi ją zdeformowaliśmy. Pozwólmy Mu rozbić schematy i małostkowe wizje, w których Go uwięziliśmy. Bóg odizolowany w kościele. Więzień naszych formalnych rytuałów. Uśpiony w naszym płaczliwym narzekaniu. Specjalnie pilnowany, aby nie naruszał publicznego pokoju i ściśle trzymał się hierarchii pierwszeństwa. Hierarchii, którą myśmy ustanowili… Czy pozwolimy, aby ten Bóg stał się znowu Bogiem w nas? Czy pozwolimy Mu ukazać się takim, jaki jest, a nie takim, jakim chcielibyśmy Go mieć? Czy pozwolimy, aby ukazał się większy, niż go zazwyczaj opisujemy, bardziej delikatny, niż to sobie jesteśmy w stanie wyobrazić? Czy pozwolimy, aby nas obdarzył radością, pokojem, jakością, rozmachem i intensywnością życia, których istnienia nawet nie podejrzewaliśmy? Obchodzenie Wielkanocy oznacza zaakceptowanie faktu, że Bóg nie godzi się na pozostawanie w grobie, że nie chce odgrywać roli, którą Mu przydzieliliśmy".

Roześmiać się śmierci w twarz

Nie znam ikony, która niosłaby w sobie większy ładunek nadziei niż ta. Prawosławni nie przedstawiają wprost samego aktu Zmartwychwsta-

Żarty poświęcone

Przez pół godziny próbowałem nawiązać z nimi rozmowę, chcąc jak najwięcej dowiedzieć się o ich religii, kulturze i zwyczajach - aż w końcu kelnerka podeszła do mnie i powiedziała, że to są złożone kawiarniane parasole...

KONKURS RELIGIJNY

1. Który jeszcze, oprócz oleju krzyżma i katechumenów, poświęca biskup w Wielki Czwartek?

2. Jaką nazwę w prawosławiu nosi obraz przedstawiający zstąpienie Chrystusa do piekieł? (odp. w gazetce)

3. Jak na imię ma jeden z patronów Polski, którego wspomnienie przypada w kwietniu?

Odpowiedzi na pytania konkursowe należy oddać w zakrystii lub w kancelarii, albo przesłać e-mailem z dopiskiem: *Konkurs Religijny* - do dnia 15.04.2016

SPOŚRÓD DOBRYCH ODPOWIEDZI WYLOSUJEMY NAGRODĘ!

PRAWIDŁOWE ODPOWIEDZI Z POPRZEDNIEGO MIESIĄCA:

1. Ojciec św. Józefa - Oblubieńca NMP - miał na imię Jakub.
2. Kościół pw. Świętej Rodziny znajduje się w bytomskiej dzielnicy Bobrek.
3. Sakramenty, które może udzielać diakon, to chrzest i małżeństwo.

Nagrodę (odebrać u ks. Proboszcza) otrzymuje **Kamil Wyrwoł**

PARAFIALNA INTENCJA ŻYWEGO RÓŻAŃCA:

Aby bierzmowanie udzielone naszej młodzieży zaowocowało umocnieniem ich wiary i więzi z Bogiem.

Nagrodę w *Konkursie Religijnym* ufundował:

ŚLĄSKI ZAKŁAD POGRZEBOWY
FIRMA " WALICKI "
KREMATORIUM

41-902 Bytom, ul. Piekarska 99
TELEFON CZYNNY CAŁĄ DOBĘ: 32/281 42 18
Załatwiamy wszelkie formalności związane z pogrzebem oraz wypłacamy zasiłki pogrzebowe

- *Posiadamy własne krematorium*
- *Gwarantujemy solidne usługi potwierdzone niemieckim certyfikatem jakości*
- *Wykonujemy ekspresowe przewozy zwłok w kraju i zagranicą*

BIURO CZYNNE:
w godz. 8.00 - 18.00; w soboty: 8.00 - 13.00

NR KONTA BANKOWEGO PARAFII: 96 2490 0005 0000 4500 9721 3893

POSŁANIEC ŚW. ANNY
GAZETKA PARAFII ŚW. ANNY W BYTOMIU
Redakcja: ul. Chorzowska 21, 41-902 Bytom, ☎ 32-282-03-37
www.anna.rozbark.net.pl; e-mail: bytom.anna@gmail.com

SPACEREM PO BYTOMSKICH KOŚCIOŁACH

Powstał dzięki Matce Ewie

Z Miechowicami do dziś nierozerwalnie łączy się historia Ewy von Tiele Winckler, zwanej Matką Ewą. To dzięki jej zaangażowaniu w pomoc ludziom bezdomnym, biednym, cierpiącym, a zwłaszcza dzieciom powstał ośrodek, w którym schronienie otrzymywały najbardziej potrzebujące osoby. Jej również zawdzięczamy powstanie pod koniec XIX wieku parafii ewangelicko-augsburskiej w Miechowicach, która mimo wielu przeciwności losu zachowała się do dziś.

Jej początki wiążą się z działalnością Matki Ewy, która rozpoczęła działalność misyjną w latach dziewięćdziesiątych XIX wieku. Miechowice liczyły wówczas około 6 tysięcy mieszkańców, z czego około 700 stanowili ewangelicy. Dzięki pomocy rodziny udało się jej w 1890 roku zakończyć budowę „Ostoi Pokoju" – domu opieki, który składał się z 28 obiektów budowlanych, a będącego podarunkiem jej ojca Huberta von Tiele.

Dla potrzeb Zakładów Diakonackich „Ostoi Pokoju" oraz mieszkańców Miechowic wyznania luterańskiego powstał kościół, erygowany 2 lutego 1898 roku. Świątynia została zbudowana w stylu neogotyckim i wraz z budynkami: starą plebanią, „Ostoją Pokoju", domkiem Matki Ewy, „Ciszą Syjonu" są obiektami zabytkowymi. W 1894 roku poświęcona została i oddana do użytku plebania, w której mieszkali pastorzy aż do 1987 roku. Z kolei dom „Cisza Syjonu" został poświęcony w października 1905 roku. Odbywały się w nim ewangelizacje i zgromadzenia misyjne. W protestanckiej świątyni na uwagę zasługują organy zbudowane w 1898 roku i przepiękny ołtarz rzeźbiony w drewnie, a przedstawiający krzyż na Golgocie i klęczących pod nim dwóch przedstawicieli ludu śląskiego: górnika i hutnika.

Największą liczbę wiernych parafia ewangelicko-augsburska miała w okresie międzywojennym, było to około 2700 osób. W kolejnych latach zawirowania historyczne, wybuch II wojny światowej, przyłączenie Miechowic do odrodzonej Polski przyczyniło się do spadku liczby wiernych. Dzisiaj jest ich około 200. Czas nie był łaskawy również dla samej świątyni. Liczne szkody górnicze spowodowane eksploatacją węgla kamiennego doprowadziły do niszczenia pięknego obiektu. W latach 1984 – 1987 zbudowano nowy dom parafialny, zaś 24 sierpnia 1987 roku kościół został wpisany na listę zabytków, będącym tym samym pod całkowitą ochroną. Niestety dalsze szkody górnicze powodowały, że świątynia podupadała. Mimo prób przeciwdziałania dalszemu niszczeniu zabytku, Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego podjął 28 marca 2012 roku decyzję o wyłączeniu z użytkowania kościoła ze względów bezpieczeństwa. Do dziś ten wspaniały zabytek wraz z przylegającymi do niego obiektami czeka na drugie życie.

Z parafią ewangelicko-augsburską w Miechowicach nieodzownie związana jest Ewa von Tiele-Winckler, która urodziła się 31 października 1866 roku na zamku w Miechowicach. W wieku szesnastu lat przygotowywała się do pracy charytatywnej i służby diakonackiej. W 1890 roku otrzymała w darze od ojca dom „Ostoję Pokoju". Od nazwy tego domu zakłady miechowickie przyjęły nazwę „Ostoja Pokoju". W 1893 roku została wyświęcona na Siostrę i założyła w Miechowicach własny Diakonat, w którym opiekowała się w szczególności dziećmi biednymi, bezdomnymi oraz upośledzonymi. Poza Miechowicami prowadziła jeszcze 40 domów dla bezdomnych, kształcąc siostry i wysyłając je do misji w 18 krajach na wszystkich kontynentach. Do dziś także związany z nią jest „Domek Matki Ewy" wybudowany w 1902 roku, gdzie przez cały okres posługi misyjnej mieszkała. Matka Ewa zmarła 21 czerwca 1930 roku.

Tomasz Sanecki

Anastasis we współczesnej wersji Wojciecha Chmiela

nia. Posługują się symboliczną wizją, którą jest ikona „Anastasis", czyli obraz „zstąpienia do piekieł". W jej centrum widzimy Chrystusa w chwale, który schodzi na dno Szeolu, krainy umarłych. „Niżej" już zejść się nie da. Zmartwychwstały wchodzi w samo jądro ludzkich ciemności: tam, gdzie panuje beznadzieja, grzech, śmierć. Chrystus stąpa po dwóch skrzydłach wyważonych przez siebie wrót Otchłani. Poniżej panuje ciemność, w której czasem bywa przedstawiany pokonany szatan albo symbole pokonanej niewoli: klucze, gwoździe, rozerwane kajdany. Chrystus ujmuje za rękę Adama i Ewę, których wydobywa z grobów. Za nimi stoją król Dawid, Salomon, Jan Chrzciciel i inni, którzy oczekują wyzwolenia. Chrystus jako nowy Adam uwalnia starego Adama. Dłoń Zmartwychwstałego mocno i pewnie chwyta człowieka, wyciąga z niewoli i prowadzi ku nowemu życiu. To jest właśnie tajemnica Zmartwychwstania! Ja, Adam, zamknięty w swoim mniejszym czy większym „piekiełku" grzechów, złości, zwątpień, pychy, beznadziei, zostaję odnaleziony przez Tego, który pokonał śmierć. On ciągnie mnie w górę. Żeby tylko chwycić się tej dłoni w ciemności i nie puścić! Niech mnie trzyma, zwłaszcza wtedy, kiedy postraszy śmierć. Z Nim można śmierci roześmiać się w twarz. To dopiero wolność.

ks. Tomasz Jaklewicz

NABOŻEŃSTWA W WIELKIM TYGODNIU

WIELKI CZWARTEK (24.03.2016)

18.00 - Msza św. Wieczerzy Pańskiej
20.00 - 22.00 - Adoracja Najświętszego Sakramentu

WIELKI PIĄTEK (25.03.2016)

7.00 - do wieczornej liturgii - Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciemnicy
9.00 - Koronka do Miłosierdzia Bożego i Droga Krzyżowa
18.00 - Liturgia Męki Pańskiej
20.00 - 22.00 - Adoracja Najświętszego Sakramentu

WIELKA SOBOTA (26.03.2016)

7.00 - 15.00 - Adoracja Najświętszego Sakramentu
7.30 - Liturgia Godzin - tzw. ciemna jutrznia i godzina czytań
11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00 - Poświęcenie pokarmów na stół wielkanocny
22.00 - Wigilia Paschalna i procesja rezurekcyjna (prosimy przynieść świece z okapnikami!)

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO (27.03.2016)

7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 16.00 - Uroczyste Msze św. (w tym dniu nie ma nieszporów)

PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY (28.03.2016)

7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 16.00 - Uroczyste Msze św. (w tym dniu nie ma nieszporów)

SZANSA I RATUNEK DLA GRZESZNIKÓW

Czy chciałbyś, aby Chrystus w widoczny sposób wszedł w Twoje życie? A może już wiele razy Jezus pociągnął Cię do siebie? Niedziela Miłosierdzia Bożego to czas, w którym możesz po raz kolejny przylgnąć do Miłosiernego Pana. Możesz prosić o szczególne łaski.

Święta Faustyna przekazała, że Jezus powiedział do niej: *Pragnę, ażeby pierwsza niedziela po Wielkanocy była świętem Miłosierdzia (…) W dniu tym otwarte są wnętrzności miłosierdzia mego, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia mojego; która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii św. dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar (…) Wszelka dusza wierząca i ufająca miłosierdziu mojemu – dostąpi go. W tym dniu kapłani będą mówić ludziom o wielkim i niezgłębionym miłosierdziu moim.*

Z Bożym Miłosierdziem wiąże się także modlitwa koronką. Chrystus mówił do św. Faustyny: *Niepojętych łask pragnę udzielać duszom, które ufają mojemu miłosierdziu. (…) O, jak wielkich łask udzielę duszom, które odmawiać będą tę koronkę (…) Zatwardziali grzesznicy, gdy ją odmawiać będą, napełnię dusze ich spokojem, a godzina śmierci ich będzie szczęśliwa.* Jeżeli pragniesz Bożego dotknięcia, to proś o to Jezusa. Bóg obiecuje, że choćby twoje grzechy były jak szkarłat - nad śnieg wybieleją. Ty musisz tylko zbliżyć się do Tego, Który może Cię uleczyć. Jeżeli Twoje, życie nie jest blisko Boga, możesz poprosić Go, aby przemieniał je, tak jak uczynił to w przypadku Apostołów, rzesz ludzi, którzy Mu ufają.

Jeżeli zaś od dawna starasz się, żyć w bliskości Pana, proś go o więcej. Proś, aby przy Twej każdej regularnej spowiedzi Bóg zsyłał na Ciebie obficie Ducha Świętego. Niedziela Miłosierdzia Bożego uświadamia nam łaski, które otrzymujemy w Sakramencie Spowiedzi. W fragmencie Ewangelii z tego dnia czytamy o tym jak Zmartwychwstały Pan ustanawia tenże sakrament. Regularna spowiedź pozwala nam wzrastać w wierze i otrzymywać od Miłosiernego Pana błogosławieństwo i siłę do lepszego życia.

W Ewangelii tej usłyszymy, że Jezus zanim powiedział do Apostołów *komu odpuścicie grzechy są im odpuszczone...* rzekł: *Weźmijcie Ducha Świętego!* Dlatego, wierzę, że przy każdej spowiedzi wraz z rozgrzeszeniem zmartwychwstały Pan daje nam Ducha Świętego, który pomaga nam lepiej żyć i wzrastać.

Przylgnijmy więc całym sercem do Jezusa, aby za św. Tomaszem, który chciał dotknąć ran Zmartwychwstałego Pana móc powiedzieć do Niego: *Pan mój i Bóg mój.* Jezu ufam Tobie!

dk. Piotr Borowiak

LOGO I MOTTO ROKU JUBILEUSZOWEGO

Miłosierni jak Ojciec (Łk 6,36) – te słowa są propozycja życia miłosierdziem, biorąc przykład z Ojca, który prosi o to, aby nie sądzić i nie potępiać, lecz wybaczać oraz dawać miłość i przebaczenie bez miary (por. Łk 6,37-38). Logo jest dziełem jezuity Marko I. Rupnika i prezentuje się jako mała suma teologiczna tematu miłosierdzia. Przywołując bardzo cenny dla Kościoła starożytnego wizerunek Syna, który bierze na plecy zagubionego człowieka, logo wskazuje miłość Chrystusa, który wypełnia tajemnicę swojego Wcielenia Odkupieniem. Wizerunek jest tak wykonany, aby ukazać Dobrego Pasterza, który dotyka aż do głębi ciało człowieka, czyniąc to z taką miłością, która przemienia życie. Jest jeszcze jeden szczegół, na który powinniśmy zwrócić naszą uwagę: Dobry Pasterz, w akcie całkowitego miłosierdzia, bierze na plecy ludzkość, ale Jego wzrok łączy się ze wzrokiem człowieka. Chrystus widzi oczami Adama, a Adam oczami Chrystusa. Każda osoba, kontemplując w Jego wzroku miłość Ojca, odkrywa w Chrystusie nowego Adama, a także swoje własne człowieczeństwo oraz przyszłość, która ją oczekuje.
Cała scena umiejscowiona jest w formie tak zwanej mandorli (z wł. migdał). Forma ta również jest bardzo ważna dla ikonografii starożytnej i średniowiecznej, gdyż odwołuje się do obecności dwóch natur: boskiej i ludzkiej, w Chrystusie. Trzy koncentryczne kształty owalne o kolorze stopniowo jaśniejszym w kierunku zewnętrznym sugerują ruch Chrystusa, który wyciąga człowieka z nocy grzechu i śmierci. Z drugiej strony, głębia ciemniejszego koloru sugeruje również niepoznawalność miłości Ojca, który wszystko przebacza.

MODLITWA NA ROK MIŁOSIERDZIA

Panie Jezu Chryste,
Ty nauczyłeś nas, abyśmy byli miłosierni, jak
Ojciec nasz niebieski i powiedziałeś nam,
że kto widzi Ciebie, widzi także i Jego.
Ukaż nam Twoje oblicze, a będziemy zbawieni.
Twój wzrok pełen miłości uwolnił Zacheusza
oraz Mateusza od niewoli pieniądza,
a nierządnicę i Magdalenę
od szukania szczęścia
wyłącznie w rzeczach stworzonych.
Wzrok ten sprawił, że Piotr zapłakał po zdradzie,
a żałujący Dobry Łotr
usłyszał zapewnienie o Raju.
Pozwól nam tak wysłuchać słów,
które wypowiedziałeś do Samarytanki,
jakbyś je wypowiedział do każdego nas:
O, gdybyś znała dar Boży!

Ty, który jesteś Obliczem widzialnym Ojca niewidzialnego,
Boga, który objawia swoją wszechmoc przede wszystkim przez przebaczenie i miłosierdzie:
spraw, aby Kościół na świecie stał się widzialnym obliczem Ciebie,
swojego Pana zmartwychwstałego i uwielbionego.
Ty zechciałeś również, aby Twoi słudzy przybrani byli w słabość po to,
aby mogli okazywać słuszne współczucie tym, którzy trwają w niewiedzy i błędzie:
niech każda osoba, która się do nich zwraca, czuje się oczekiwana, kochana
oraz doświadcza przebaczenia od Boga.

Poślij Twojego Ducha i uświęć wszystkich nas Jego namaszczeniem,
aby Jubileusz Miłosierdzia był rokiem łaski od Pana,
a Twój Kościół z odnowionym entuzjazmem mógł nieść dobrą nowinę ubogim,
głosić wolność więźniom i uciśnionym oraz przywracać wzrok niewidomym.

Prosimy o to za wstawiennictwem Maryi, Matki Miłosierdzia,
Ciebie, który z Ojcem i Duchem Świętym żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen